

ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารความเป็นเลิศของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร
ตามแนวคิดการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล*

A NEEDS ASSESSMENT OF DEVELOPING MANAGEMENT TOWARD EXCELLENCE
UNDER THE BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION BASED ON MEDIA,
INFORMATION AND DIGITAL LITERACY

¹เปมิกา ภาคแก้ว Pemika Pakkaew ²ชญานิษฐ์ อูสาโห Chayapim Usaho

^{1,2}จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University, Thailand

Corresponding Author E-mail: pamiga.p@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารความเป็นเลิศของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบบรรยาย ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่จัดการเรียนการสอนถึงระดับประถมศึกษา จำนวน 328 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลคือผู้บริหาร ครูที่ทำหน้าที่ด้านประกันคุณภาพโรงเรียน และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 543 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารความเป็นเลิศของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารความเป็นเลิศของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัลด้านผลลัพธ์ที่มีความต้องการสูงสุด คือ ผลลัพธ์ด้านบุคลากร ($PNI_{Modified} = 0.173$) และ ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารความเป็นเลิศของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัลด้านกระบวนการเรียงตามลำดับดัชนีความต้องการจำเป็นได้ดังนี้ (1) ด้านนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (2) ด้านการวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ และ ด้านการปฏิบัติการ (3) ด้านกลยุทธ์ (4) ด้านการนำองค์กร และ (5) ด้านบุคลากร ข้อย่อยด้านนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือด้านความผูกพันของนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาโรงเรียนให้มีความสามารถในการสร้างสรรค์สื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล ($PNI_{Modified} = 0.181$)

คำสำคัญ: การบริหารความเป็นเลิศ, การรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล, โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

Abstract

The purpose of this study was to study a need assessment of developing management toward excellence under the Bangkok Metropolitan administration based on media, information and digital literacy, using descriptive analysis. The population was elementary school under the Bangkok Metropolitan administration consisted of 328 schools. The informants were the school administrators, the teachers work in the school's quality assurance department, the students who studying grade 6, totally 543 people. The research instrument was a questionnaire on need assessment of the Bangkok Metropolitan administration based on media, information and digital in which the implemented statistic features were frequency distribution, percentage, mean, standard deviation and $PNI_{Modified}$. The results of the research revealed as follow: 1) The highest priority needs for school developing toward excellence in schools under the Bangkok Metropolitan Administration based on media, information and digital literacy in aspects of results was workforce ($PNI_{Modified} = 0.173$). The highest priority needs for school developing toward excellence in schools under the Bangkok Metropolitan Administration based on media, information and digital literacy in aspects of process considered by the order of need index as follow: 1) students and stakeholders 2) evaluation, analysis and knowledge management and developing performance 3) strategies 4) organization leading and 5) workforce. The highest priority needs of the sub-elements of Students and Stakeholders is Students and Stakeholders engagement to enhancing student to create media information and digital literacy ($PNI_{Modified} = 0.181$).

Keywords: Management Toward Excellence, Media, Information and Digital Literacy, The Bangkok Metropolitan Administration.

บทนำ

ในยุคปัจจุบันและอนาคตข้างหน้าที่มีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดด สื่อดิจิทัลและสมาร์ตโฟนเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น ส่งผลให้เกิดยุคแห่งการสื่อสารไร้พรมแดนและเป็นยุคหลังของข้อมูลสารสนเทศ (Post – Information Age) ที่ผู้คนจากทั่วทุกมุมโลกสามารถเข้าถึงสื่อ สารสนเทศด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างรวดเร็ว (มูลนิธิส่งเสริมสื่อเด็กและเยาวชน, 2559) เครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีส่วนสำคัญในการเปลี่ยนวิถีชีวิต การสื่อสาร และการเรียนรู้ของผู้คน จากข้อมูลของ Internet World Stats ปี พ.ศ. 2563 พบว่ามีการใช้อินเทอร์เน็ตทั่วโลกมากกว่า 4,000 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2543 ถึง 1,239% (Internet World Stats, 2020) ถึงแม้สิ่งเหล่านี้จะมีคุณอนันต์แต่ก็อาจมีโทษมหันต์ หากเด็กไทยใช้อย่างไม่รู้เท่าทัน (อุษา บั๊กกินส์, 2559) ดังนั้น การรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องมีการสร้างและพัฒนาให้มีในเด็กรุ่นใหม่ ซึ่งการรู้ดิจิทัลเป็นความรู้ที่อาศัยฐานของเทคโนโลยี แต่ประกอบไปด้วยหลากหลายทักษะที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันที่มากกว่าการรู้เทคโนโลยีอย่างเดียว แต่รวมถึงการรู้สารสนเทศ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการสร้างเนื้อหา ความปลอดภัยในการใช้งานเทคโนโลยี และ

ทักษะในการแก้ไขปัญหา นอกจากนี้ยังครอบคลุมถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม สังคม ซึ่งจัดเป็นทักษะชีวิตทั้งในการทำงาน การเรียนรู้ การพักผ่อนและชีวิตประจำวันอีกด้วย (National Science and Technology Development Agency, 2015) การเข้าถึงสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัลถือเป็นสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานในฐานะพลเมืองและเป็นสิทธิมนุษยชน (มูลนิธิส่งเสริมสื่อเด็กและเยาวชน, 2559) การรู้เท่าทันสื่อเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการสร้างพลเมืองที่มีความกระตือรือร้น (Active Citizen) รวมทั้งยังเป็นปัจจัยสำคัญในการให้มีเสรีภาพในการเข้าถึงข้อมูล เลือกรับข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้มีข้อมูลที่เพียงพอต่อการชีวิตและตัดสินใจต่างๆ สามารถปกป้องตนเองและผู้อื่นจากข่าวสารที่เป็นอันตรายไม่พึงประสงค์หรือมั่วร้ายได้ (Silver, 2009) จะเห็นได้ว่าปัจจุบันประเทศไทยให้ความสำคัญกับสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัลเป็นอย่างมาก เห็นได้จากที่สำนักเลขาธิการสภาการศึกษาร่วมกับคณะทำงานและคณะวิจัยซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการอิสระเพื่อปฏิรูปการศึกษา ดำเนินพัฒนากรอบสมรรถนะหลักของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยหนึ่งในสมรรถนะที่สำคัญคือการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล (Media, Information and Digital Literacy : MIDL) โดยสมรรถนะนี้จะช่วยให้คนไทยสามารถสูง (Smart thais) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562) รวมถึงการมีโครงการเท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล (MIDL) ที่ขับเคลื่อนโดยสถาบันสื่อเด็กและเยาวชน (สสย.) มาอย่างต่อเนื่องในช่วงหลายปีที่ผ่านมา (นิธิดา แสงสิงแก้ว และนันทยา ดวงกุ่มเมศ, 2563)

สำนักเลขาธิการสภาการศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นจึงได้ทำกรอบสมรรถนะหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีสมรรถนะการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล (MIDL) ไว้เป็นหนึ่งในสมรรถนะที่สำคัญที่ควรส่งเสริมผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานนี้ โดยการพัฒนาผู้เรียนแต่ละช่วงวัยให้เป็นบุคคลที่มีสมรรถนะรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล ควรครอบคลุมคุณลักษณะ ความรู้และทักษะในแต่ละมิติของการพัฒนา จึงจะมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละช่วงวัย วัยเด็ก (6 – 12 ปี) เป็นวัยที่ควรเริ่มส่งเสริมสมรรถนะนี้ เนื่องจากวัยนี้เป็นวัยที่อยู่ใน Generation Z ตอนปลาย และ generation alpha ตอนต้นที่เกิดมาพร้อมกับอยู่ในยุคสมัยที่มีเทคโนโลยีใหม่ๆ รอบตัว เด็ก Gen Alpha เป็นเด็กรุ่นใหม่ เก่ง เรียนรู้ได้เร็ว ค้นคว้ากับเทคโนโลยีมาก ใช้ Social media ในการ update ข้อมูลต่างๆ นำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนรู้และการทำงาน แต่มักไม่อดทน ไม่ตรงเวลา รักอิสระ ขาดทักษะทางสังคม สัมผัสเหงา มีสังคมอากาศของตนเอง (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล, 2560)

โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครได้มีการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2564 – 2569) ที่สอดคล้องกับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกรุงเทพมหานคร ระยะ 5 ปี มีการพัฒนาทั้งครู บุคลากร และระบบของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีมากขึ้น ทั้งที่ต่อยอดจากแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานเดิม เช่น ครูผู้สอนมีการพัฒนาสื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการสู่องค์กรดิจิทัล พัฒนาการจัดการเรียนการสอนออนไลน์แบบเปิดสำหรับผู้เรียน ผู้ปฏิบัติงานทางด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานครและประชาชน ยกระดับการจัดการศึกษาด้านนวัตกรรมดิจิทัล ยกระดับความปลอดภัยทางไซเบอร์ สำหรับการจัดการศึกษา การจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เพิ่มประสิทธิภาพอุปกรณ์เครือข่ายและสัญญาณอินเทอร์เน็ตครอบคลุมพื้นที่ภายในโรงเรียน เป็นต้น (สำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษา สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร, 2563) รวมถึงสำนักการศึกษาให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีและดิจิทัล ได้มีงบประมาณจัดสรรให้โครงการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาดิจิทัลที่เพียงพอแก่โรงเรียนทุกขนาด รวมทั้งผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัด

กรุงเทพมหานคร ก็มีวิสัยทัศน์ที่ดีในการกระตุ้นและพัฒนาบุคลากร และนักเรียนให้มีความสามารถด้านการรับรู้และผลิตสื่อ สารสนเทศ (สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2558)

การเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วนี้ควรมีการเร่งเสริมสร้างสมรรถนะการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และเทคโนโลยีที่ถูกรองรับด้วยการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียน การบริหารที่ช่วยให้โรงเรียนเป็นเลิศจะสามารถรองรับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้ เมื่อมีแผนการบริหารและรากฐานที่แข็งแกร่ง ก็จะช่วยให้ผู้เรียนซึ่งเป็นไข่มุกของการศึกษาแข็งแกร่งไปด้วย การบริหารจัดการทั้งโรงเรียนให้มีความเป็นเลิศ ต้องพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้ทันสมัย มีคุณภาพ ตอบสนองความต้องการของสังคมและเป็นสากล กลยุทธ์จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สามารถนำมาใช้ขับเคลื่อนและยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน คือเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน OBECQA (Office of the Basic Education Commission Quality Award) ปี 2559-2560 ซึ่งสำนักงานบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลายได้พัฒนามาจากเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ (Thailand Quality Award : TQA) ของสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ นำมาใช้เป็นเกณฑ์ประเมินโรงเรียนให้มีการพัฒนาอย่างเข้มข้น (Intensive School) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559) เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนในการยกระดับคุณภาพโรงเรียนให้เป็นไปทั้งระบบอย่างต่อเนื่องและทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยการนำเกณฑ์ไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทในการบริหารจัดการของโรงเรียนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลจะสามารถทำให้ผู้เรียนมีความเป็นเลิศทางวิชาการมีความสามารถทางการสื่อสาร มีทักษะกระบวนการทางความคิด ผลิตงานอย่างสร้างสรรค์ และร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคมโลก ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ประเทศชาติต้องการแล้วจะนำพาประเทศไทยก้าวสู่ศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน

จากเหตุผลที่กล่าวมาในข้างต้นทั้งหมด ได้ทำให้ผู้วิจัยเห็นถึงความจำเป็นในการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล (MIDL) ซึ่งความต้องการจำเป็นนี้จะป็นประโยชน์ต่อการบริหารอย่างเป็นเลิศของโรงเรียนเพื่อให้ทันต่อยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และพัฒนานักเรียนให้พร้อมอย่างทัน่วงที

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารความเป็นเลิศของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่จัดการเรียนการสอนถึงระดับประถมศึกษา จำนวน 328 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่จัดการเรียนการสอนถึงระดับประถมศึกษา จำนวน 181 โรงเรียน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร Taro Yamane (1973) กำหนดให้ความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ .05 และระดับความเชื่อมั่นที่ 95 % มีผู้ให้ข้อมูลคือ ผู้บริหาร ครูที่ทำหน้าที่ในฝ่ายประกันคุณภาพของโรงเรียน และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รวมทั้งสิ้น 543 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารความเป็นเลิศของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล 3 ฉบับ ได้แก่ ฉบับผู้บริหาร ฉบับครูที่ทำหน้าที่ฝ่ายประกันคุณภาพโรงเรียน และฉบับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยทุกฉบับจะมี 3 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์เกี่ยวกับการบริหารความเป็นเลิศของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล เป็นแบบตอบสนองคู่ (Duel – response format) มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะทางการบริหารความเป็นเลิศของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล

4. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

4.1 ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวบรวมเพื่อจัดทำเป็นข้อคำถาม

4.2 สร้างแบบสอบถาม โดยการกำหนดนิยามของตัวแปร และออกแบบข้อคำถามทั้ง 3 ตอน

4.3 การตรวจสอบเครื่องมือ ด้วยวิธีการตรวจสอบความครอบคลุมของโครงสร้างเนื้อหา ความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการ (Item Objective Congruence : IOC) และความเหมาะสมของจำนวนข้อคำถาม โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน

4.4 ปรับปรุงเครื่องมือด้วยการพิจารณาค่า IOC ที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยพิจารณาข้อที่มีค่า $IOC > 0.50$

4.5 จัดพิมพ์แบบสอบถาม โดยผ่านการนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และทำหนังสือเพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) การหาค่าร้อยละ (Percentage)

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index : PNI_{Modified}) ซึ่งมีสูตรการคำนวณ PNI_{Modified} (Wongwanid, 2015) ดังนี้

$$\text{ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI)} = \frac{\text{ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์ (I)} - \text{ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน (D)}}{\text{ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน (D)}}$$

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารความเป็นเลิศของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล ได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาพัฒนาการบริหารความเป็นเลิศของโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล

ผลลัพธ์ของ ความเป็นเลิศ	การบริหารความเป็นเลิศ		การรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล						เฉลี่ย รวม
			การ เข้าถึง	การ วิเคราะห์	การ วิพากษ์	การ ประเมิน	การ ประยุกต์ ใช้	การสร้าง สรรค์	
ผลลัพธ์ด้านการนำ องค์กรและการกำกับ ดูแลองค์กร (5) PNI _{Modified} = 0.119	การนำ องค์กร (4)	การนำองค์กรโดยผู้นำระดับสูง (1)	0.125 (3)	0.142 (1)	0.107 (5)	0.086 (6)	0.112 (4)	0.139 (2)	0.118
		การกำกับดูแลองค์กร และ ความรับผิดชอบต่อสังคม (2)	0.113 (2)	0.115 (1)	0.109 (3)	0.087 (5)	0.098 (4)	0.113 (2)	0.106
			0.119 (3)	0.128 (1)	0.108 (4)	0.086 (6)	0.105 (5)	0.126 (2)	0.112
ผลลัพธ์ด้านการเงิน และการตลาด (3) PNI _{Modified} = 0.150	กลยุทธ์ (3)	การจัดทำกลยุทธ์ (1)	0.141 (2)	0.135 (3)	0.128 (4)	0.115 (6)	0.121 (5)	0.148 (1)	0.131
		การนำแผนกลยุทธ์ไปสู่การ ปฏิบัติ (2)	0.141 (1)	0.134 (2)	0.115 (5)	0.107 (6)	0.118 (4)	0.121 (3)	0.123
			0.141 (1)	0.135 (2)	0.121 (3)	0.111 (5)	0.119 (4)	0.135 (2)	0.127
ผลลัพธ์ด้านนักเรียน และผู้มีส่วนได้ส่วน เสีย (2) PNI _{Modified} = 0.159	นักเรียน และผู้มี ส่วนได้ ส่วนเสีย (1)	เสียงของนักเรียนและผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย (2)	0.172 (1)	0.132 (4)	0.132 (4)	0.124 (5)	0.136 (2)	0.135 (3)	0.129
		ความผูกพันของนักเรียนและผู้ มีส่วนได้ส่วนเสีย (1)	0.152 (3)	0.140 (5)	0.141 (4)	0.125 (6)	0.156 (2)	0.181 (1)	0.142
			0.162 (1)	0.136 (4)	0.136 (4)	0.124 (5)	0.146 (3)	0.157 (2)	0.144
ผลลัพธ์ด้านการนำ องค์กรและการกำกับ ดูแลองค์กร	การวัด วิเคราะห์ และการ จัดการ ความรู้ (2)	การวัด การวิเคราะห์ และการ ปรับปรุงผลการดำเนินการของ โรงเรียน (1)	0.144 (1)	0.135 (3)	0.133 (5)	0.115 (6)	0.134 (4)	0.142 (2)	0.133
ผลลัพธ์ด้านนักเรียน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย		การจัดการข้อมูล สารสนเทศ และเทคโนโลยีสารสนเทศ(2)	0.127 (2)	0.135 (1)	0.117 (5)	0.104 (6)	0.119 (4)	0.126 (3)	0.121
ผลลัพธ์ด้านหลักสูตร และการะบวนการ			0.137 (1)	0.135 (2)	0.126 (4)	0.110 (5)	0.127 (3)	0.135 (2)	0.129
ผลลัพธ์ด้านการนำ องค์กรและการกำกับ ดูแลองค์กร			0.137 (1)	0.135 (2)	0.126 (4)	0.110 (5)	0.127 (3)	0.135 (2)	0.129
ผลลัพธ์ด้านบุคลากร (1) PNI _{Modified} =0.173	บุคลากร (5)	สภาพแวดล้อมของบุคลากร (1)	0.089 (3)	0.114 (1)	0.087 (4)	0.080 (5)	0.091 (2)	0.091 (2)	0.092
		ความผูกพันของบุคลากร (2)	0.096 (1)	0.091 (3)	0.082 (4)	0.079 (5)	0.092 (2)	0.092 (2)	0.089
			0.093 (2)	0.103 (1)	0.085 (4)	0.080 (5)	0.092 (3)	0.092 (3)	0.091
ผลลัพธ์ด้านหลักสูตร และการะบวนการ (4) PNI _{Modified} = 0.139	การ ปฏิบัติการ (2)	กระบวนการทำงาน (2)	0.140 (1)	0.128 (2)	0.119 (4)	0.112 (6)	0.124 (3)	0.117 (5)	0.123
		ประสิทธิผลของการปฏิบัติการ (1)	0.135 (1)	0.133 (3)	0.131 (4)	0.125 (6)	0.127 (5)	0.134 (2)	0.131
			0.136 (1)	0.132 (2)	0.128 (4)	0.123 (6)	0.126 (5)	0.130 (3)	0.129
ลำดับความต้องการจำเป็น			0.134 (1)	0.130 (2)	0.121 (5)	0.110 (6)	0.124 (4)	0.129 (3)	

จากตารางที่ 1 ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารความเป็นเลิศ ตามแนวคิดการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล พบว่า ผลลัพธ์ของการบริหารความเป็นเลิศที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ผลลัพธ์ด้านบุคลากร ($PNI_{Modified} = 0.173$) รองลงมาคือ ผลลัพธ์ด้านนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ($PNI_{Modified} = 0.159$) ผลลัพธ์ด้านการเงินและการตลาด ($PNI_{Modified} = 0.150$) ผลลัพธ์ด้านหลักสูตรและกระบวนการ ($PNI_{Modified} = 0.139$) ตามลำดับ และผลลัพธ์ด้านการนำองค์กรและการกำกับดูแลองค์กร ($PNI_{Modified} = 0.119$) มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านกระบวนการบริหารความเป็นเลิศที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดในการบริหารความเป็นเลิศคือ นักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ($PNI_{Modified} = 0.144$) รองลงมาคือ การวัด วิเคราะห์ และการจัดการความรู้ ($PNI_{Modified} = 0.129$) การปฏิบัติการ ($PNI_{Modified} = 0.129$) กลยุทธ์ ($PNI_{Modified} = 0.127$) การนำองค์กร ($PNI_{Modified} = 0.112$) ตามลำดับ และด้านบุคลากร ($PNI_{Modified} = 0.091$) มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รายชื่อย่อยเรื่องความผูกพันของนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการสร้างสรรค์สื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล ($PNI_{Modified} = 0.181$) มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด และด้านการวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ รายชื่อย่อยเรื่องการวัด การวิเคราะห์ และการปรับปรุงผลการดำเนินการของโรงเรียนในการพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการเข้าถึงสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล ($PNI_{Modified} = 0.144$) มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด ด้านการปฏิบัติการ รายชื่อย่อยเรื่องประสิทธิผลของการปฏิบัติการในการพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการเข้าถึงสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล ($PNI_{Modified} = 0.135$) มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด ด้านกลยุทธ์ รายชื่อย่อยเรื่องการจัดทำกลยุทธ์เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการเข้าถึงสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล ($PNI_{Modified} = 0.148$) มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด ด้านการนำองค์กร รายชื่อย่อยเรื่องการนำองค์กรโดยผู้นำระดับสูงในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการวิเคราะห์สื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล ($PNI_{Modified} = 0.142$) มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด ด้านบุคลากร รายชื่อย่อยเรื่องสภาพแวดล้อมของบุคลากรในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการวิเคราะห์สื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล ($PNI_{Modified} = 0.114$) มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาครั้งนี้มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. เมื่อพิจารณาผลลัพธ์ของการบริหารความเป็นเลิศ ผลลัพธ์ของการบริหารความเป็นเลิศที่มีลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสูงสุด คือ ผลลัพธ์ด้านบุคลากร แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนควรให้ความสำคัญกับผลลัพธ์ด้านบุคลากรเป็นอย่างมาก เพราะบุคลากรภายในโรงเรียนเป็นสารตั้งต้นที่ดีในการถ่ายทอดองค์ความรู้และบ่มเพาะต้นกล้าที่ดี เป็นแบบอย่าง แนวทางการประพฤติ การปฏิบัติที่เหมาะสมกับนักเรียน ดังนั้น นอกจากผู้บริหารจะจัดกิจกรรมการเสริมสร้างการทำงานร่วมกัน และส่งเสริมบรรยากาศให้ครูทำงานร่วมกัน ด้านการพัฒนาผู้เรียนให้รู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัลแล้วควรติดตามผลลัพธ์ที่ตามมาจากการพัฒนาบุคลากรของตนอย่างต่อเนื่อง เพื่อการรับรู้ รับทราบสิ่งที่ควรพัฒนา มุ่งสู่ผลลัพธ์ด้านบุคลากรเพิ่มเติม ได้แก่ มุ่งสู่ผลลัพธ์ที่ครูใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นและกระตือรือร้นในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ในด้านสื่อสารสนเทศและดิจิทัลและให้ครูมีความภูมิใจในวิชาชีพอย่างเป็นที่ประจักษ์โดยมีวิธีการคือ สร้างแรงจูงใจเพิ่มเติม จัดให้มีกิจกรรมแบบ

สถานการณ์ และมอบหมายความรับผิดชอบของโรงเรียน ที่ทำให้ครูรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งและเป็นส่วนสำคัญของโรงเรียน เน้นสร้างบรรยากาศการทำงานแบบอุปถัมภ์เชิงบวก

สอดคล้องกับงานวิจัยของ Edward (2001) ที่ได้การศึกษาเรื่อง การบริหารงานบุคคลของโรงเรียน ในรัฐแคลิฟอร์เนียตอนเหนือ พบว่า การบริหารงานบุคคล ผู้บริหารควรมีบทบาทหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบเป็นลายลักษณ์อักษร การพัฒนาบุคลากรโดยการจัดอบรมให้ความรู้ทั้งหลักการและวิธีการทำงานให้ทันต่อเทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้าอยู่เสมอ และควรมีการพัฒนาการทำงานเป็นทีม ให้สอดคล้องกับนโยบายขององค์กร ผู้บริหารต้องสร้างศรัทธาและความจริงใจในการระบียบวินัยในการใกล้ชิดข้อพิพาทต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งยังสอดคล้องกับ ฐาปณัฐ อุดมศรี (2558) ที่กล่าวถึงกระบวนการกระตุ้นการพัฒนาการทำงานของครู โดยให้ครูรู้สึกมีส่วนร่วมกับการเรียนว่า โรงเรียนควรมีการเปลี่ยนจากการรับผิดชอบของคณะผู้บริหารระดับสูง เป็นการกระจายอำนาจสู่การมีคณะกรรมการบริหารโรงเรียนที่มีตัวแทนบุคลากรจากทุกกลุ่มสาระร่วมอยู่ด้วยจะส่งผลให้ผู้บริหารและครูได้ปฏิบัติงานด้วยกระบวนการที่มีประสิทธิภาพร่วมกันอย่างแท้จริงซึ่งเป็นการปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม นำโดยผู้บริหาร และยังสอดคล้องกับ Kuczmarski (2016) ที่กล่าวถึงกระบวนการพัฒนาครูที่ไม่ได้พัฒนาแค่พฤติกรรม แต่ต้องไปพัฒนาไปถึงความคิด ทักษะ และจิตวิญญาณว่า วัฒนธรรมนวัตกรรมในองค์กรต้องครอบคลุมถึงทัศนคติ ความคิด คุณค่า ความเชื่อบรรทัดฐาน พฤติกรรมในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรนั้น ผู้นำจะเป็นหลัก ในการกระตุ้นให้ครูในองค์กรเกิดการสร้างจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ พร้อมทั้งดำเนินการ ทุกวิถีทางเพื่อให้เกิดการซึมซับวัฒนธรรมให้เป็นเนื้อเดียวกับการดำเนินงานของโรงเรียน ในขณะที่บุคลากรของโรงเรียนจะต้องเกิดความรักและผูกพันกับองค์กรผ่านกระบวนการต่างๆ โดยการสื่อสาร การฝึกอบรมในขณะที่ทีมงานจะต้องทำหน้าที่กระตุ้นและสนับสนุนให้เกิดแรงบันดาลใจ ในการทำงานด้านนวัตกรรม

2. เมื่อพิจารณาองค์ประกอบการบริหารความเป็นเลิศ พบว่า การบริหารความเป็นเลิศด้านนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในข้อย่อยด้านความผูกพันของนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและองค์ประกอบการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศและดิจิทัลด้านการสร้างสรรค์ มีลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสูงสุด

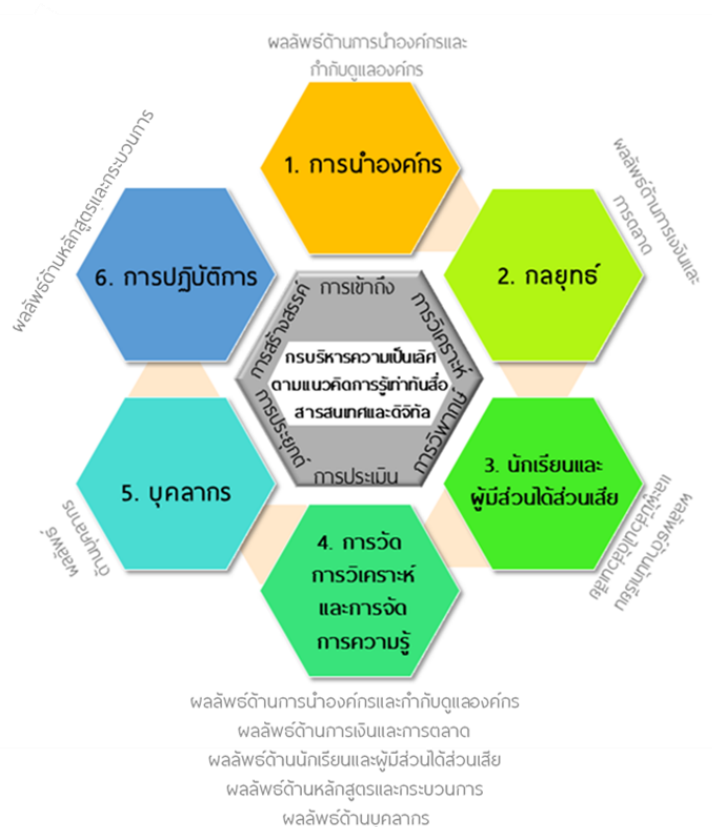
จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มีการสร้างความผูกพันหรือสร้างสภาพแวดล้อมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างครู โรงเรียน นักเรียน และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์สื่อ สารสนเทศและดิจิทัลในระดับที่ค่อนข้างต่ำ ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการสร้างความผูกพันของนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยการจัดสภาพแวดล้อม หรือกิจกรรมที่ทำให้เกิดความผูกพันกันของนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อให้เกิดความรู้สึกไว้วางใจ ภาคภูมิใจ และรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน รวมถึงมีความสุขในการใช้ชีวิตในโรงเรียนก่อนในขั้นต้น จากนั้นจึงสอดแทรกกิจกรรมพัฒนาความสามารถด้านการสร้างสรรค์สื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล ซึ่งนักเรียนจะทำได้ดี และมุ่งมั่นในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม หากเขารู้สึกชอบ รักและมีส่วนร่วมกับโรงเรียนแล้ว สอดคล้องกับแนวคิดของ Maslow (1970) ที่กล่าวว่าเมื่อบุคคลเกิดความรู้สึกปลอดภัย เกิดความรักและผูกพัน รับรู้ความมีชื่อเสียงและเกียรติคุณ เกิดความนิยมชมชอบ ศรัทธา เชื่อถือ ขั้นของความต้องการก็จะมีพัฒนาไปสู่ความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง และเกิดความตระหนักในคุณค่าของตนเอง (self-actualization) ในที่สุด และสอดคล้องกับนันทิยา ดวงภุมเมศและนิธิดา แสงสิงแก้ว (2563) ที่กล่าวว่าเมื่อเด็กรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน จะมีความรู้สึกร่วมกันมีส่วนร่วม และเด็กจะคิดผลิตสื่อที่สร้างสรรค์ สื่อสารเรื่องราวของชุมชนกลับไปยังคนในชุมชนของตน ตลอดจนนำมาพัฒนาต่อยอดเพื่อสื่อสารไปในวงกว้าง เช่น การจัดกิจกรรม การผลิตภาพยนตร์สั้น

การสร้างเป็นเว็บเพจถ่ายทอดเรื่องราวของชุมชน หรืออาคารใช้เฟสบุ๊คเป็นช่องทางในการสื่อสาร ซึ่งกระบวนการนี้ยังมีสร้างผลกระทบไปแก่เด็ก และเยาวชนอื่น ๆ ในชุมชนให้เกิดความภาคภูมิใจในชุมชนของตนเองไปด้วย และสามารถต่อยอดผลิตและเผยแพร่เรื่องราวของชุมชนสู่สาธารณะได้

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยครั้งนี้เป็นการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารความเป็นเลิศของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการรู้เท่าทันสื่อสารสนเทศ และดิจิทัล และนำมากำหนดสร้างองค์ความรู้การวิจัย คือโรงเรียนตามแนวคิดการรู้เท่าทันสื่อสารสนเทศและดิจิทัล ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การบริหารความเป็นเลิศของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร
ตามแนวคิดการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล

จากภาพที่ 1 อธิบายได้ว่า การบริหารความเป็นเลิศของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล แบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบหลัก ได้แก่

1. การบริหารความเป็นเลิศ (OBECQA) เป็นการบริหารที่ช่วยขับเคลื่อนให้โรงเรียนบรรลุเป้าประสงค์ ปรับปรุงผลลัพธ์ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับโรงเรียนในระดับนานาชาติ ครอบคลุม 7 ด้านที่สำคัญในการจัดการและการดำเนินการของโรงเรียน โดยแบ่งย่อยออกเป็นกระบวนการ 6 หมวด และผลลัพธ์ 1 หมวด ได้แก่

- 1.1 การนำองค์กร (Leadership) หมายถึง การนำองค์กรโดยผู้นำระดับสูง และการกำกับดูแลองค์กรและความรับผิดชอบต่อสังคม
 - 1.2 กลยุทธ์ (Strategy) หมายถึง การจัดทำแผนกลยุทธ์ และการนำแผนกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ
 - 1.3 ลูกค้า (Customers) หมายถึง เสียงของนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และความผูกพันของนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
 - 1.4 การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ (Measurement, Analysis, and Knowledge Management) หมายถึง การวัด การวิเคราะห์ และการปรับปรุงผลการเรียนการสอนของโรงเรียน และการจัดการข้อมูล สารสนเทศ และเทคโนโลยีสารสนเทศ
 - 1.5 บุคลากร (Workforce) หมายถึง สภาพแวดล้อมของบุคลากร และความผูกพันของบุคลากร
 - 1.6 การปฏิบัติการ (Operations) หมายถึง กระบวนการทำงาน และประสิทธิผลของการปฏิบัติการ
 - 1.7 ผลลัพธ์ (Results) หมายถึง ผลลัพธ์ด้านหลักสูตรและกระบวนการ ผลลัพธ์ด้านนักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผลลัพธ์ด้านบุคลากร ผลลัพธ์ด้านการนำองค์กรและการนำองค์กรและการกำกับดูแลองค์กร และผลลัพธ์ด้านการเงินและการตลาด
2. สมรรถนะการเรียนรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล (ช่วงอายุ 6 – 12 ปี)
 - 2.1 การเข้าถึงสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล (Access) หมายถึง การมีอุปกรณ์สื่อเพื่อใช้เข้าถึงเพียงพอต่อความต้องการ และสามารถใช้งานสื่อและดิจิทัลที่หลากหลายในการค้นหาสารสนเทศได้อย่างถูกต้องวิธี
 - 2.2 การวิเคราะห์สื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล (Analysis) หมายถึง บอกความหมายและจุดมุ่งหมายของสารสนเทศ แยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นของสารสนเทศบนสื่อและดิจิทัลได้
 - 2.3 การวิพากษ์ สื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล (Criticize) หมายถึง แสดงความคิดเห็นต่อสารสนเทศผ่านสื่อและดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น
 - 2.4 การประเมินสื่อ สารสนเทศและดิจิทัล (Evaluation) หมายถึง บอกประโยชน์และโทษของสารสนเทศต่างๆ ที่อยู่ในสื่อและดิจิทัลได้
 - 2.5 การประยุกต์ใช้สื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล (Application) หมายถึง การประยุกต์ใช้ความรู้ความปลอดภัยเกี่ยวกับสื่อและดิจิทัลในการรักษาข้อมูลส่วนตัว การเปิดเผยข้อมูล การค้นหาข้อมูลที่ปลอดภัยของตนเองทางโลกออนไลน์เมื่อต้องสัมพันธ์กับผู้อื่น
 - 2.6 การสร้างสรรค์สื่อ สารสนเทศและดิจิทัล (Creation) หมายถึง การริเริ่มและมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์สารสนเทศผ่านสื่อและดิจิทัลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางบวกและเป็นประโยชน์ต่อบุคคลสังคมภายใต้ความมีจริยธรรม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1 ผู้บริหารควรสนับสนุนให้มีกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล อย่างเป็นรูปธรรม และมีการติดตามดำเนินผลที่ชัดเจน

1.2 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครควรกำหนดนโยบายในการยกระดับคุณภาพการเรียนรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล และกำหนดแนวทางในการปฏิบัติให้แก่โรงเรียนในสังกัด โดยเน้นที่การสร้างเสริมให้นักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นอันดับแรก

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำลำดับความต้องการจำเป็นไปศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารความเป็นเลิศของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดการเรียนรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัลต่อไป เพื่อให้แนวทางอย่างเป็นรูปธรรมในการนำไปใช้

2.2 ควรจัดทำงานวิจัยด้านการบริหารความเป็นเลิศตามแนวคิดการเรียนรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล ในบริบทของโรงเรียนประเภทอื่นๆ เช่น โรงเรียนเอกชน โรงเรียนรัฐบาล เป็นต้น เพราะบริบทของแต่ละประเภทโรงเรียนไม่เหมือนกัน รวมทั้งช่วงวัยของนักเรียนก็มีสมรรถนะการเรียนรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศและดิจิทัล ที่ไม่เหมือนกัน

2.3 ควรศึกษาแนวทางการประเมินผลโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีการพัฒนาด้านการเรียนรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศและดิจิทัล

เอกสารอ้างอิง

- ฐานัฐ อุดมศรี. (2558). รูปแบบการบริหารโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้านการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. *คุณวุฒิพนธ์ครุศาสตร์คุณวุฒิบัณฑิต*, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิธิดา แสงสิงแก้ว และนันทิยา ดวงมณีเมศ. (2563). แนวทางการสร้างสังคมเท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล เมื่อ “เมืองทั่วถึง” เป็นได้ทั้ง “สื่อ” และ “สาร” เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลง. *วารสารศาสตร์*. 13(1). 135 – 159.
- มูลนิธิส่งเสริมสื่อเด็กและเยาวชน. (2559). *รอบแนวคิดพลเมืองประชาธิปไตยเท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล Child Media*. แหล่งที่มา <https://www.childmedia.net/archives/205> สืบค้นเมื่อ 19 ต.ค. 2563.
- เลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). *กรอบสมรรถนะหลักผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับประถมศึกษาตอนต้น (ป.1 - 3)*. กรุงเทพมหานคร: 21 เซนจูรี.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล. (2560). *กระบวนการทัศน์การโค้ชเพื่อเสริมสร้างทักษะการสร้างสรรค์และนวัตกรรม*. กรุงเทพมหานคร: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.
- สำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษา สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร. (2563). *วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์*. แหล่งที่มา <http://www.bangkok.go.th/bangkokeducation/page/sub/10118/วิสัยทัศน์/พันธกิจ/ยุทธศาสตร์/เป้าประสงค์> สืบค้นเมื่อ 20 ต.ค. 2563.
- สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2558). *รายงานการวิจัย เรื่องแนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร*. แหล่งที่มา <http://www.bangkok.go.th/upload/user/00000116/4-techno/maew/vjai/resche.pdf> สืบค้นเมื่อ 30 ม.ค. 2564.

- สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร.(2563). **แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2564 - 2569).** แหล่งที่มา https://drive.google.com/drive/folders/1jGQEFkrRdAFuLJObo3FRh70KCGyR_l สืบค้นเมื่อ 31 ม.ค. 2564.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). **เกณฑ์รางวัลคุณภาพ แห่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน OBECQA ปี 2559 – 2560.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.(2562). **แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน.** กรุงเทพมหานคร: 21 เซ็นจูรี.
- อุษา บิ๊กกิ้นส์. (2559). **เด็กไทยกับการรู้เท่าทันสื่อใหม่.** BMA กรุงเทพมหานคร. แหล่งที่มา <http://www.bangkok.go.th/upload/user/00000116/4-techno/article/1-academic/14.pdf>. สืบค้นเมื่อ 20 ต.ค. 2563.
- Internet World Stats. (2020). **World Internet Users and 2020 Population Stats.** From <https://www.internetworldstats.com/stats.htm>. Retrieved January, 15, 2021.
- Kuczmarski. (2016). **Innovation Culture.** From <http://www.kuczmarski.com/liveit/>. Retrieved April, 20, 2021.
- Maslow, A. H. (1970). **Motivation and personality.** 2nded. New York: Harper & Row.
- National Science and Technology Development Agency. (2015). **Digital literacy.** From <https://www.nstda.or.th/th/nstdaknowledge/142-knowledges/2632> . Retrieved January, 10, 2021.
- Scott, E. (2001). Northern California School Superintendents, Perceptions Regarding Conflicts with Board Member in the Area of Human Resource Administration. **Doctoral dissertation thesis,** University of La verne.
- Silver, A. (2009). A European Approach to Media Literacy: Moving toward an Inclusive Knowledge Society. **Comunicar Journal 32: Mapping Media Education. Policies in the world.** 16.
- Taro Yamane. (1973). **Statistics: An Introductory Analysis.** 3rd ed. New York: Harper and Row Publications.